

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce
MÉDIA A EXPERIMENT

JÁSTVÍ

Marie-Magdalena Kochová

Plzeň 2017

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění
Studijní program Výtvarná umění
Studijní obor Multimediální design
Specializace Nová média

Bakalářská práce

MÉDIA A EXPERIMENT

JÁSTVÍ

Marie-Magdalena Kochová

Vedoucí práce: Doc. akad. mal. Vladimír Merta
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2017

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literatury.

Plzeň, duben 2017

.....

Podpis autora

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
1.1 Dílo v průběhu studia	1
1.2 Forma a obsah	4
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	5
2.1 Média a experiment	5
2.2 Jáství	7
3. CÍL PRÁCE	10
4. PROCES PŘÍPRAVY	11
5. PROCES TVORBY	12
6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	13
7. POPIS DÍLA	14
8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	16
9. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	17
9.1 Knižní a periodická literatura	17
9.2 Internetové zdroje	18
10. RESUMÉ	19
11. SEZNAM PŘÍLOH	21

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Moji dosavadní tvorbu v rámci ateliéru *Nových médií* by dokázal charakterizovat především zájem o práci s videoinstalací, videoartem, experimentálním filmem a filmovým jazykem s využitím nejen narativních struktur, dále pak fascinace montáží a dokumentárním, potažmo střihovým filmem. Příznačné pro mou tvorbu byly pokusy o opouštění klasických filmových postupů, hledání jejich ekvivalentů a kombinování výše zmíněných forem. Tematicky se má práce většinou zabývala sociologickými otázkami, společenskými fenomény, sociálními sítěmi, obecně má inspirace plynula ze společenských věd, a tedy mým stálým středem pozornosti je člověk a společnost.

1.1 Dílo v průběhu studia

Ve videoinstalaci *Nevím (2015)*¹ jsem reflektovala vztah současného umění a vysokoškolských studentů. Konfrontovala jsem studenty uměleckých a neuměleckých oborů. Studentům medicíny, elektrotechniky a strojírenství jsem nechala vyplnit dotazníky s prostými otázkami týkajícími se významu umění pro společnost a pro ně samotné. Jejich odpovědi jsem převedla do zvukového záznamu, položené otázky jsem použila jako promítací plátno, na něž se promítala filmová montáž tváří studentů uměleckých oborů. Jelikož zdrojem odpovědí byly dotazníky, tištěnou formu jsem ve výsledné instalaci uchovala, v podobě vytištěných otázek jsem vytvořila bod, kde se setkávají dva rozdílné pohledy na současné umění a který zároveň klade studenty umění do role tazatele, jenž otázky pokládá.

¹Viz obr. Příloha č. 1

Dále jsem byla fascinována tématem snů nevidomých lidí od jejich narození a má práce *Za obzorem (2015)*² se snažila uskutečnit co možná nejúspěšnější vizuální reinterpretace těchto snů.

Od narození nevidomí vizuálně nesní, své sny prožívají skrze ostatní smysly. Tato absence vizuální složky se stala obrovskou výzvou vizualizovat sen, jež není vizuální. Toho jsem se snažila docílit skrze studentky malby Veroniku Gabrielovou z ateliéru Jiřího Petrboka a Kateřinu Holou z ateliéru Vladimíra Skrepla AVU, které s nevidomou Ráchel Skleníčkovou hledaly společnou alternativu pro ztvárnění jejích snů. A právě tento proces jsem dokumentovala.

Dialog a proces tvorby mezi studenty výtvarného umění a nevidomým reflektuje hranici našeho světa a světa nevidomých, odkrývá rozdíly ve vnímání pro nás běžných věcí a zároveň ukazuje, jak je těžké definovat a vysvětlovat tak běžné pojmy. Tato práce, formou klasických dokumentaristických postupů a filmové řeči, obsahově využívá principy konceptuálního umění. Obě práce spojuje snaha o zkoumání ambivalentních poloh a vytvoření dialogu mezi nimi.

Internet a jeho různorodé sítě, kterými jsme obklopeni a více či méně formováni, se staly mým dalším tématem ke zpracování. Ve videoinstalaci *Galaxie Youtube (2016)*³ jsem pomocí stříhové montáže, formou found footage, vytvořila z autorských videí nejsledovanějších českých youtuberů osobní úvahu nad tímto fenoménem. Seletovala jsem momenty, které vypovídaly o jejich každodenním životě, vztahu k reklamě, ke svým fanouškům, k sobě navzájem a skrze náhodné kladení jednotlivých citací vznikaly

2 Viz obr. příloha č. 2

3 Viz obr. příloha č. 3

nahodilé souvislosti dohromady skládající obraz galaxie novodobých idolů, hvězd. Zásadní význam pro kontext tohoto videa měla jeho následná instalace, nahrání zpět do prostředí internetové publikační platformy Youtube, především kvůli vytvoření juxtapozice s videi, ze kterých čerpá.

Techniku found footage jsem využila také v díle *Tři tvary sociální interakce (2016)*⁴, které je studií procesu virtuálního setkávání navzájem si cizích lidí skrze Skype, program, který umožňuje provozovat internetovou telefonii. Zachytává neformální, anonymní a nepřímou interakci tří, dvou a jednoho člověka, který si celý rozhovor zaznamenává a sdílí na svém Youtube účtu. Tento nalezený materiál jsem střihovou skladbou rozdělila do tří tvarů, které otevírají téma poznávání sebe sama, intimity a sblížování v době virtuálního sdílení.

Motiv Youtube videí a techniku found footage jsem využila i ve videoperformance *Návod ke kreativě (2016)*⁵, která zkoumá tuto platformu z perspektivy dětí, pro něž není pouze zdrojem zábavy, ale také vzdělávacím kanálem. Přirozeně se sžily s faktem, že obsahuje obrovské množství video návodů, které aktivně využívají - a to i pro činnosti, k nimž by jim vystačila jejich vlastní představivost, návodů netřeba. „*Jak namalovat princeznu Celestiu*“ od českého uživatele Corrosinella se 105 934 zhlédnutími, což můžeme přirovnat například k počtu obyvatel Liberce. Video je doplněno o zvuk ze vzdělávacího dokumentu z univerzity *Case Western Reserve* s názvem „*Studying imagination in children's play*“⁶, který

4 Viz obr. příloha č. 4

5 Viz obr. příloha č. 5

6 RUSS, Sandra. Research Report Pretend Play CWRU [online]. [cit. 18. 3. 2017]. Dostupné z: <https://www.youtube.com/watch?v=sQb95itdoCM>

tvrdí, že moderní technologie a hry v podstatě rozvíjejí a mají pozitivní vliv na dětskou představivost. Tento rozkol by měl divákovi předkládat nový pohled na zprofanované téma.

1.2 Forma a obsah

V rámci celého svého studia jsem pracovala s video záznamem, snažila se překračovat hranice jednotlivých audiovizuálních forem a jejich kombinací nacházet tvary, které by umožnily adekvátní sdělení obsahu.

Má tvorba se totiž nenese pouze v duchu zkoumání možností formy, nýbrž jejím naplněním tématem, ideou - a to většinou skrze společenské fenomény. Přirozeně jsem vždy cítila tendenci pracovat s autentickým dokumentárním materiálem. Ačkoliv si uvědomuji, že během procesu tvorby není možno zabránit sledu transformací, a tudíž autor nikdy nemůže dosáhnout "pravdivého" či "objektivního" výsledku, jelikož se vždy více či méně otiskne charakter autora, důležité pro mne bylo alespoň se skutečnosti dotknout a mluvit skrze ni o obecném tématu. Gauthier píše: *„Ať jde o hraný nebo dokumentární film, v každém případě vyprávíme velkou lež. Naše umění spočívá v tom, že ji říkáme tak, že jí ostatní věří. (...) Nejdůležitější je, abychom vytvořili celou sérii lží a došli tak k vyšší pravdě.“*⁷

⁷ GAUTHIER, Guy. *Dokumentární film, jiná kinematografie*. V Praze: Akademie múzických umění, 2004, 161 s. ISBN 80-7331-023-6.

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

2.1 Média a experiment

Pro mou bakalářskou práci jsem si z možných témat zvolila téma Média a experiment. Široký termín médium označuje mimo jiné veškeré audiovizuální formy, se kterými pracuji, a zahrnuje tak pojem videoartu a experimentálního i dokumentárního filmu. Všechny tyto formy jsou těžko definovatelné, hranice těchto pojmů nejsou přesně vymezené a lze je pouze těžko vystihnout, nicméně pro přibližné pochopení zde tyto tři termíny zmíním: *Mazanec komentuje videoart tak, že: „většinou se jedná o díla tzv. ‚jiná než film‘, jsou příliš krátká, pracují s cykličností časových smyček, často jde o dokumentárně pořízené záběry, videa mají rysy performance, pokud se blíží k filmu svou strukturou, tak často působí amatérskou neohrabaností, anebo zaskočí svou prezentací. (...) Překvapivá je také novotvarovost a neobvyklost těchto děl při srovnání s průmyslovou produkcí ‚pohyblivých obrazů.‘⁸ Experimentální filmy lze definovat jako: „všechny snímky, které vznikly netradičním způsobem a formou nebo obsahem se odlišují od běžných narativních snímků; (...) f.e. se vyznačují značnou nedějovostí nebo úplnou absencí děje, důraz je naopak kladen na vizuální stránku díla.“⁹ Dalším mlhavým, těžko uchopitelným pojmem je pak dokumentární film. „ten zůstává věrný svým střízlivým faktům nesmyslného světa, v nichž nachází svou inspiraci i poezii.*

8 MAZANEC, Martin. *Výzkumný projekt: český videoart*. A2 – časopis kultury, č. 49, 2008. In: HEŘMANOVÁ, Eva. *Videoart*. In: Artslexikon.cz [online]. 30.6.2012 [cit. 6.4.2017]. Dostupné z: <http://www.artslexikon.cz/index.php?title=Videoart>

9 LACHMANOVÁ, Pavla. *Film experimentální*. In: Artslexikon.cz [online]. 8.1.2013 [cit. 7.4.2017]. Dostupné z: http://www.artslexikon.cz/index.php?title=Film_experiment%C3%A1ln%C3%AD

*Jde svou cestou dramatického zkoumání jsoucnosti světa, kterou svým dílem vyznačil Flaherty a Vertov, angličtí realisté a Ivens... a další a další – blátošlapové, kteří se svými kamerami se plahočí světem, pohrdajíce roztomilými vymyšlenými příběhy. Odmítají fikci – hledají pravdu o tomto rozporném světě.*¹⁰

Má bakalářská práce tedy formálně experimentuje s mantinely těchto teoretických, nestabilních definic a v jednotlivých kapitolách využívá jak prvky videoartu, tak experimentálního či dokumentárního filmu. Jedná se tedy celkově o hybrid mezi těmito pojmy, právě protože každá kapitola využívá jiných prostředků k dosažení komplexní výpovědi. Ač tedy tuto práci považuji za nezařaditelnou, celkovou strukturou se blíží termínu filmové eseje, ačkoli ani ten není zcela výstižný. *„První pokus o definování žánru filmového eseje se nachází v komentáři Der Filmessay: eine neue Form des Dokumentarfilms z roku 1940 experimentálního režiséra Hanse Richtera, který novému žánru přikládá možnost zobrazit na plátně neviditelný svět myšlenek, což umožňuje jak intelektuální, tak citovou účast diváků. Filmový esej se podle Richtera názoru vyvinul z dokumentárního filmu, ale na rozdíl od něj přesahuje dokumentární zkonstatělost ve vztahu k realitě, faktičnosti a prezentování informací. Esej se soustředí na komplexnost myšlení, nebrání se fantazii, iracionalitě a rozporuplnosti.*¹¹

Ačkoli je tedy terminologické uchopení mé bakalářské práce složité, budu formu dále pojmenovávat jako experimentální filmovou esej.

10 NAVRÁTIL, Antonín. *Cesty k pravdě či lži: 70 let československého dokumentárního filmu*. 2. vyd. Praha: Nakladatelství AMU, 2002. ISBN 80-7331-909-8.

11 RICHTER, Hans. *Der Filmessay: eine neue Form des Dokumentarfilms*. 1940 In: VOVSÍK, Tomáš. *Co je to filmový esej?*. In: 25fps.cz [online]. 28.1.2013 [cit. 8.4.2017]. Dostupné z: <http://25fps.cz/2013/co-je-to-filmovy-esej/>

2.2 Jáství

Podstatné pro mě bylo definování podtématu, o kterém mi přijde důležité skrze svou práci hovořit, případně poskytnout společenskou reflexi. Tím se stalo *Jáství* - narcismus společnosti, neustálé sebezaznamenávání jedinců, kult sebestylizace, fenomén selfie fotografií a snaha zkoumat příčiny, projevy a důsledky kulturního narcismu a zachycovat autentické momenty, ve kterých je obsažen. Toto téma pokládám za podstatné v kontextu dnešní doby, především kvůli všudypřítomnosti sociálních sítí, které nám umožňují se neustále zkoumat ve vztahu k ostatním a podněcují stejně tak i tendenci člověka k sebezkoumání, nevhodné zahleděnosti do sebe a sebepozorování jako základ sebezprezentace, a to právě ku příkladu skrze selfie fotografie. Christopher Lash tvrdí, že *„každá doba si rozvine své vlastní osobité formy patologie, které jaksi v nadsázce vyjadřují její základní strukturu charakteru. (...) Výraznost poruch charakteru zřejmě svědčí o nějaké zásadní změně v organizaci osobnosti, posunu od niterného řízení, jak se původně onen stav nazýval, k narcismu.“*¹² Ryzí nutnost být (existovat) nyní - tento pocit jáství jsme se naučili potvrzovat si především skrze oči ostatních lidí a díky nim věříme ve svou reálnou přítomnost. Narcista, lačný nabídnout svůj super obraz sebe sama, si osvojuje strategie reklamy, využívá je k sebezpropagaci, a snaží se tak získat status idolu nejen pro zmiňované potvrzení existence, nýbrž i pro zviditelnění své individuality v davu a znovunalezení své identity. Avšak ve svém pocitu všemohoucnosti zapomíná, že je odkázán na ostatní, aby si

¹² LASCH, Christopher. *Kultura narcismu: americký život ve věku snižujících se očekávání*. Přeložil Daniel MICKA. Praha: Stanislav Juhaňák - Triton, 2016, 58 s. ISBN 978-80-7553-000-4.

skrže ně potvrzoval svou sebeúctu a chlácholil své ego. Proto se selfie nesnaží být autorským uměleckým dílem, ale chce fungovat jako věčná reprezentace, vědecké znázornění, dokument, exaktní stopa, skrže kterou paradoxně nabízíme svůj super-obraz dějinám. Václav Hájek píše: *„Náš kult je víceméně velmi vratký, omezuje se na pár "sdílení" na sociálních sítích, na pár označení "líbí se mi" na Facebooku apod., které se za několik vteřin ponoří do digitálního zapomnění, nikoli do historie, protože v digitálním prostředí historie neexistuje, vše se omezuje na mikroskopickou slupičku kratičké přítomnosti.“*¹³ Protektivní mělkost, prázdnota a nuda jsou dalšími symptomy naší doby a Heinz- Peter Röhr je zmiňuje ve své knize a píše: *„Aby je lidé překonali a sami sebe cítili, vyhledávají stále silnější podněty. Životem v extrémech, perfekcionismem a klamnou představou dokonalosti se „přízpusobený“ člověk vzdaluje stále více svým pravým pocitům. Jinými slovy: Naše společnost podporuje vývoj nepravého Selbst.“*¹⁴ A dodává: *„Životní pocit naší společnosti určuje bezuzdnost, stejně jako vykořisťovatelský postoj vůči sobě a druhým – obojí jsou typické příznaky syndromu železných kamen¹⁵. K tomu patří také bezohledné a sobecké zacházení se surovinami, které skýtá Země, ničení životního prostředí a excesivní těžba surovin.“*¹⁶

13 HÁJEK, Václav. *Orgie narcismu. Selfie, super-face, vizuální samohana* [online]. [cit. 8. 3. 2017]. Dostupné z: <http://www.polipet.cz/aktuality/vaclav-hajek-orgie-narcismu-selfie-super-face-vizualni-samohana/>

14 RÖHR, Heinz-Peter. *Narcismus - vnitřní žalář: vznik poruchy, průběh a možnosti jejího překonání*. Vydání třetí. Přeložil Petr PATOČKA. Praha: Portál, 2016, 132 s. ISBN 978-80-262-1080-1.

15 Na této pohádce bratří Grimmů autor definuje narcistickou poruchu.

16 RÖHR, Heinz-Peter. *Narcismus - vnitřní žalář: vznik poruchy, průběh a možnosti jejího překonání*. Vydání třetí. Přeložil Petr PATOČKA. Praha: Portál, 2016, 132 s. ISBN 978-80-262-1080-1.

Toto téma mě zaujalo především kvůli mému dlouhodobému pozorování chování lidí na sociálních sítích a důsledků tohoto virtuálního konání v realitě, nicméně jeho volbu považuji za podstatnou kvůli společenskému přesahu a výpovědi o stavu společnosti.

3. CÍL PRÁCE

Za cíl své práce jsem si vytyčila uchopení podtématu *Jáství* a následný překlad do experimentální filmové eseje skrze snímání reality, systémem soustavného pozorování. Bezprostřední observace se spolu s metaforickými a metonymickými příměry, významovou vícevrstevnatostí a mou performativní přítomností staly hlavními výrazovými prostředky.

Především díky oběma tematickým okruhům, *Média a experiment* a *Jáství*, nebyla má snaha motivována vytvořením klasického narativního dokumentárního filmu, nýbrž prvotní pro mě byla úvaha, sdělení a tomu byla plně podřízena forma, struktura a délka celé práce, kterou jsem záměrně na začátku nevolila, a neomezovala se tak těmito klauzulemi.

Dokumentární zachycování drobných, všedních situací si žádalo stát se přehlednou, neviditelnou. Bylo tedy podstatné být režisérem, kameramanem a zvukařem, především kvůli nenápadnosti, splynutí s místem, lidmi i situacemi a zároveň mému nerušenému, soustředěnému a trpělivému pozorování a zachycování reality.

Obecným cílem práce je však poukázat, jak se narcismus (převážně používaný jako úzce klinický pojem) jakožto patologie rozšířil do všech oblastí dnešního života, a detabuizovat tak jev, jenž společnost shovívavě přijímá bez většího pozastavení.

4. PROCES PŘÍPRAVY

Všemu předcházelo prosté povšimnutí, které se ihned stalo souvislým pozorováním. Z tohoto pozorování situací, dějů a jevů se mi postupem času začalo definovat konkrétní téma a zvědavost mi nedala jinou možnost než tuto látku prozkoumat podrobně, nejprve na teoretické úrovni. Hledání a zjišťování psychologických, sociologických a filosofických souvislostí mi pomáhalo v třídění a strukturalizaci myšlenek a následnému hledání motivů, situací a prostředí, které by je vhodně vyjádřily. Začala jsem tedy vytvářet seznam činností, míst, služeb a předmětů, které by byly podstatné pro mou práci zaznamenat. Vzniklo tedy torzo bodového scénáře a já začala mít jasnou představu, jak musím postupovat.

Podstatné pro mě také bylo si během procesu příprav stanovit vizuální styl výsledného materiálu a diskurz celé práce. Volba klidných, ideálně statických záběrů a snaha o čistou a jasnou kompozici neměla pouze estetický smysl, nýbrž měla sloužit i k specifikaci významu a směřování divákovy pozornosti.

Během příprav tak bylo důležité projít teoretickou analýzou tématu, vyhodnocení a následnou syntézou myšlenek, což umožnilo celý tento proces znovu opakovat, ale tentokrát na praktické úrovni během natáčení a následné montáže.

5. PROCES TVORBY

Období, které se neslo v duchu tvorby této práce, by se dalo nejlépe popsat jako dlouhé a trpělivé čekání na okamžik. Začala jsem tedy systematicky navštěvovat místa, předem vybraná pro zachycení určitých situací, ačkoliv se jejich výskyt nedal nikterak předvídat, a zde jsem trávila hodiny času, kdy jsem skrze display drobné a nenápadné digitální kamery Black Magic Pocket pozorovala chování okolních lidí. V čase povšimnutí hledaných okamžiků, jsem se snažila klidně a jasně zabrat a zaznamenat daný moment, což se ne vždy podařilo. Někdy jsem čekala dlouho a marně, jindy se situace naskytovaly neustále, často se děly naráz a já stála před rozhodnutím, co je to podstatné a co nikoliv.

Tato konkrétní místa, především pak Staroměstské náměstí, Muzeum voskových figurín, Nákupní centrum Palladium a pasáž Lucerna, jsem navštěvovala pravidelně a opakovaně. Mezi těmito návštěvami jsem natočený materiál třídila a vybírala použitelné, nosné momenty, především kvůli orientaci, co už zachyceno je a co je nutné ještě nalézt, natočit. S každou další návštěvou jsem si byla více jistá, sžívala jsem se s místem a osvojovala si různé způsoby chování, které mě učinily nenápadnou součástí dění.

V další fázi tohoto procesu jsem si již lehce roztříděný natočený materiál přehrála a začala vytvářet kapitoly, jednotlivé tematické okruhy v rámci celé práce, skrze které komunikuji a které dohromady tvoří experimentální filmovou esej. Volba více méně rozvolněné struktury dává celkové práci svobodu nést nekontrolovatelné řady vrstev významů a asociací.

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Natáčela jsem na digitální kameru Black Magic Pocket Cinema Camera, kterou jsem zvolila především kvůli její drobné a nenápadné konstrukci. Natáčela jsem do kodeku ProRes LT 4:2:2 10bit s plochým barevným profilem, který umožňuje ideální záznam informací ve světle i stínu, převážně na varifokální objektiv Sigma 17- 70 mm, umožňující okamžitou možnost změny velikosti záběru. Snímkovací frekvencí bylo 25 snímků/sekundu. Zvukovou stopu jsem nahrávala rekordérem Zoom H2n, vzorkovací frekvence byla 48 kHz, bitrate 320 kbps. Výsledné rozlišení je 1920x1080 (Full HD) v poměru stran 16:9.

7. POPIS DÍLA

Výslednou experimentální filmovou esej *Jáství* jsem strukturovala do tematických kapitol, které dohromady vytváří úvahu na téma kulturního narcismu, a snaží se tak poskytnout společenskou reflexi. Hlavními výrazovými prostředky celé práce jsou především již zmíněná dokumentární pozorování, metaforické příměry a metoda montáže, kterou je vytvářen kontext a souvislosti mezi jednotlivými obrazy.

Ačkoli nejsou níže zmíněné kapitoly skládány ve výsledném díle v tomto pořadí, jsou zde popsány a seřazeny dle svého charakteru. Jejich plný význam však nelze plně uchopit a pojmenovat, především kvůli jejich mnohohrstevnosti. Přesné vymezení jejich významů by tedy vedlo k banálnímu návodu, jak dílo číst, a tedy by přišlo o svobodu asociací. Zmíním tedy pouze rámce, ve kterých se kapitoly pohybují, či spíše ve kterých je já subjektivně vnímám.

V kapitole, jež zkoumá narcistické projevy, zachycují skupiny lidí na Staroměstském náměstí, kteří si pořizují selfie fotografie¹⁷. O momentu jejich zaznamenání v čase skrze mobilní fotoaparát a zploštění reality na plochu displaye pojednává samostatná kapitola¹⁸. V další kapitole jsou zaznamenáni lidé prohlížející si sami sebe v zrcadlové stěně v momentech sebestylizace a budování sebekontroly¹⁹. Situace v Muzeu voskových figurín vypovídají o vztahu lidí a jejich idolů²⁰. Kapitola, pro niž jsem performativně

17 viz obr. příloha č. 6

18 viz obr. příloha č. 7

19 viz obr. příloha č. 8

20 viz obr. příloha č. 9

použila samu sebe, má rámeček nekonečného honu za dokonalostí²¹. Reklamní slogany, které na nás útočí odevšad, hovoří výstižně o tlacích, jež dnešní společnost vytváří na jedince²², a kapitola stylizovaných figurín ve výkladních skříních může být metaforickým příměrem o vzdalování se pravému já²³. Autoportréty, vypálené laserem do křišťálu, vystihují lidskou tendenci zanechání exaktní stopy²⁴ a 3D figurky znázorňují zahleděnost do sebe a existencialistickou touhu po nesmrtelnosti²⁵. Metaforou doby je snad zaznamenání se ve chvíli zaznamenávání²⁶.

Zvuková složka celého díla se skládá především z atmosféry a ruchů, nevyskytuje se zde žádné mluvené slovo. Důvod dokáže výstižně popsat tato citace Jeana Epsteina: *„Do osmi set párů doširoka otevřených očí dopadá z plátna pouze síla přesvědčení, beze slov. Kolem toho, co má být řečeno, se slova smekají jako vlhké kousky mýdla. Toho večera mi jeden přítel chtěl všechno vysvětlit příliš přesně a náhle dvakrát zvedl paže a odmlčel se. Jako jiní někomu uvěří na slovo, já jsem mu uvěřil na toto unavené mlčení.“*²⁷

21 viz obr. příloha č. 10

22 viz obr. příloha č. 11

23 viz obr. příloha č. 12

24 viz obr. příloha č. 13

25 viz obr. příloha č. 14

26 viz obr. příloha č. 15

27 EPSTEIN, Jean a PŘEMYSL MAYDL. *Poetika obrazů*. Praha: Herrmann, 1997, 159 s.

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Jako přínos díla by se dalo zmínit překračování jednotlivých forem a kombinace principů výtvarného a múzického umění. Nicméně více než experiment s formou je především pro mě podstatná práce s tématem, které se dotýká společnosti a společenských fenoménů. Vnímám jako svou zodpovědnost o tématech, jako je toto, skrze mou práci hovořit.

9. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

9.1 Knižní a periodická literatura

1. GAUTHIER, Guy. *Dokumentární film, jiná kinematografie*. Praha: Akademie múzických umění, 2004. ISBN 80-7331-023-6.

2. LASCH, Christopher. *Kultura narcismu: americký život ve věku snižujících se očekávání*. Přeložil Daniel MICKA. Praha: Stanislav Juhaňák - Triton, 2016. ISBN 978-80-7553-000-4.

3. RÖHR, Heinz-Peter. *Narcismus - vnitřní žalář: vznik poruchy, průběh a možnosti jejího překonání*. Vydání třetí. Přeložil Petr PATOČKA. Praha: Portál, 2016. Spektrum (Portál). ISBN 978-80-262-1080-1.

4. EPSTEIN, Jean a Přemysl MAYDL. *Poetika obrazů*. Praha: Herrmann, 1997.

5. PAVLÍČEK, Antonín. *Nová média a sociální sítě*. Praha: Oeconomica, 2010. ISBN 978-80-245-1742-1.

6. NAVRÁTIL, Antonín. *Cesty k pravdě či lži: 70 let československého dokumentárního filmu*. 2. vyd. Praha: Nakladatelství AMU, 2002. ISBN 80-7331-909-8.

7. TARKOVSKIJ, Andrej Arsen'jevič. *Zapečetěný čas*. Příbram: Camera obscura, 2009. ISBN 978-80-903678-4-5.

8. MANOVICH, Lev. *The Language of New Media*. 2001. Cambridge: MIT Press.

9. FAIMBERG, Haydée. *Narcistický rodič a střet generací*. Praha: Psychoanalytické nakladatelství J. Kocourek, 2001. ISBN 80-86123-17-0.

9.2 Internetové zdroje

1. HÁJEK, Václav. *Orgie narcismu. Selfie, super-face, vizuální samohana* [online]. Dostupné z: <http://www.polipet.cz/aktuality/vaclav-hajek-orgie-narcismu-selfie-super-face-vizualni-samohana/>

2. HEŘMANOVÁ, Eva. *Videoart*. In: Artslexikon.cz [online]. 30.6.2012. Dostupné z: <http://www.artslexikon.cz/index.php?title=Videoart>

3. LACHMANOVÁ, Pavla. *Film experimentální*. In: Artslexikon.cz [online]. 8.1.2013. Dostupné z: http://www.artslexikon.cz/index.php?title=Film_experiment%C3%A1ln%C3%AD

4. VOVSÍK, Tomáš. *Co je to filmový esej?*. In: 25fps.cz [online]. 28.1.2013. Dostupné z: <http://25fps.cz/2013/co-je-to-filmovy-esej/>

5. MAZANEC, Martin. *Výzkumný projekt: Český videoart*. In: advojka.cz [online]. Dostupné z: <https://www.advojka.cz/archiv/2008/49/vyzkumny-projekt-cesky-videoart>

10. RESUMÉ

I chose Media and Experiment as the topic of my bachelor thesis and I decided to add my own part called *Jáství* (Selfness) to it. The present work deals with causes, manifestations and consequences of cultural narcissism as a pathological phenomenon which has spread into every aspect of our life. This experimental film essay aims to articulate a comprehensive statement about this phenomenon, which is usually perceived as socially acceptable without any hesitation.

I chose the topic Media and Experiment mainly because of my interest in abandoning classic film stereotypes and combining fine arts with performative arts. Therefore, this artwork is balancing on the verge of videoart, film essay and experimental or documentary movie. I found the topic *Jáství* (Selfness) attractive because of my long-term observations of people using social networks and the impacts of virtual reality upon real life. Another important aspect of the choice of this very topic is its overlap in social sphere and social issues as such. The artwork is divided into individual chapters which create a loose mosaic structure. It uses specific wordage for each specific chapter. The main wordage of the whole work are aforementioned documentary observation, metaphorical comparison and method of assemblage which forms the context and connections between scenes and chapters.

The people's relationships to their idols, moment of recording and flattening the reality onto a display surface, hunt for visual perfection, fear of oblivion, capturing the moment of recording,

self-control, self-esteem, self-presentation, self-acceptance, self-love. These are the main frameworks which my bachelor thesis relates to and aims to speak of.

SEZNAM PŘÍLOH:

Příloha č. 1

Marie-Magdalena Kochová : Nevím, videoinstalace, HD video a tisk na papíře, 150 x 90 cm, 2015

Příloha č. 2

Marie-Magdalena Kochová: Za obzorem, HD video, 18'05", 2015

Příloha č. 3

Marie-Magdalena Kochová: Galaxie Youtube, HD video, 5'01", 2016

Příloha č. 4

Marie-Magdalena Kochová: Tři tvary sociální interakce, HD video, 2'31", 2016

Příloha č. 5

Marie-Magdalena Kochová: Návod ke kreativitě, HD video, 3'42", 2016

Příloha č. 6

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

Příloha č. 7

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

Příloha č. 8

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

Příloha č. 9

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

Příloha č. 10

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

Příloha č. 11

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

Příloha č. 12

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

Příloha č. 13

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

Příloha č. 14

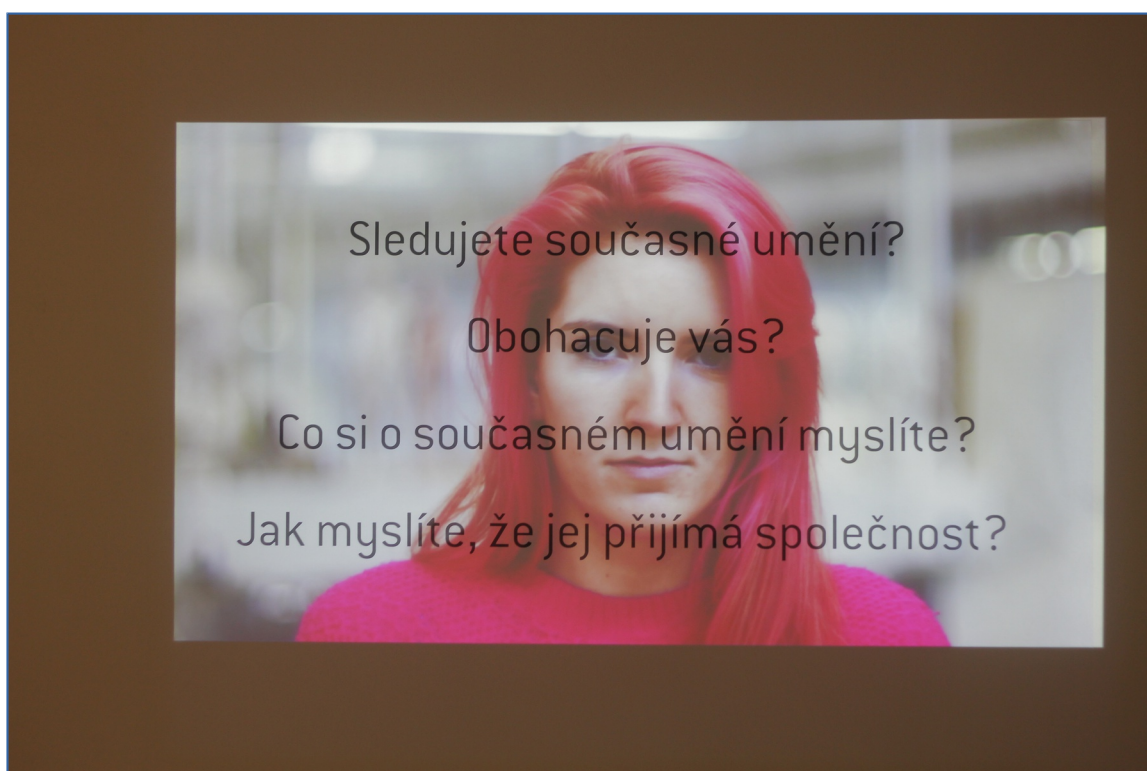
Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

Příloha č. 15

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

Příloha č.1

Marie-Magdalena Kochová : Nevím, videoinstalace, HD video a tisk na papíře, 150 x 90 cm, 2015

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č.2

Marie-Magdalena Kochová: Za obzorem, HD video, 18'05", 2015

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č.3

Marie-Magdalena Kochová: Galaxie Youtube, HD video, 5'01", 2016

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č.4

Marie-Magdalena Kochová: Tři tvary sociální interakce, HD video, 2'31", 2016

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č.5

Marie-Magdalena Kochová: Návod ke kreativě, HD video, 3'42",
2016

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č.6

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č.7

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č. 8

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č.9

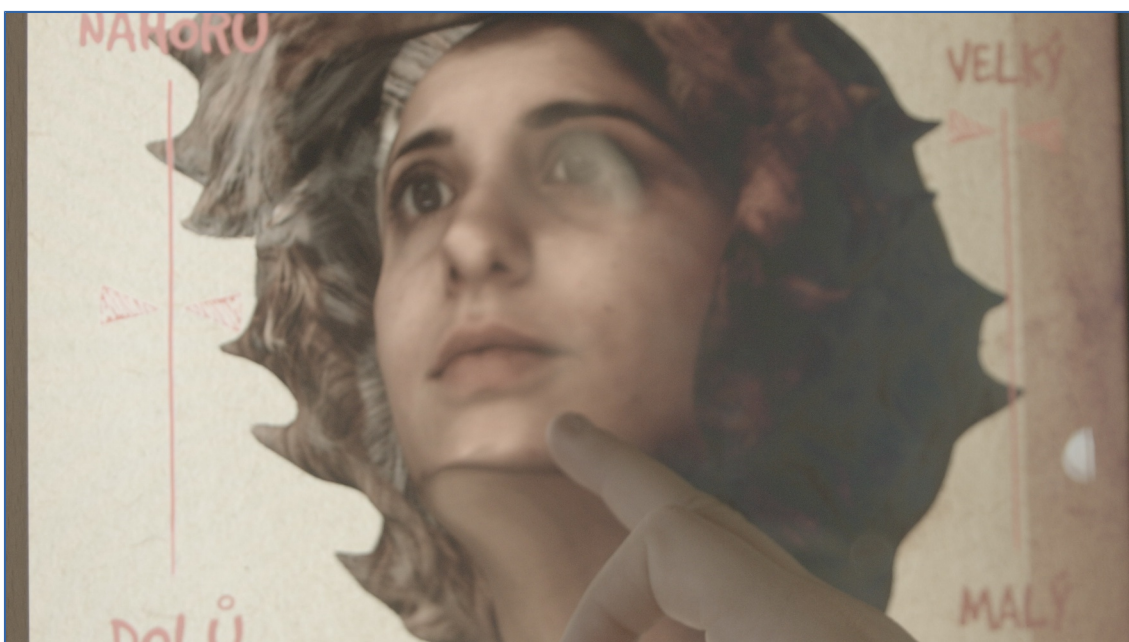
Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č. 10

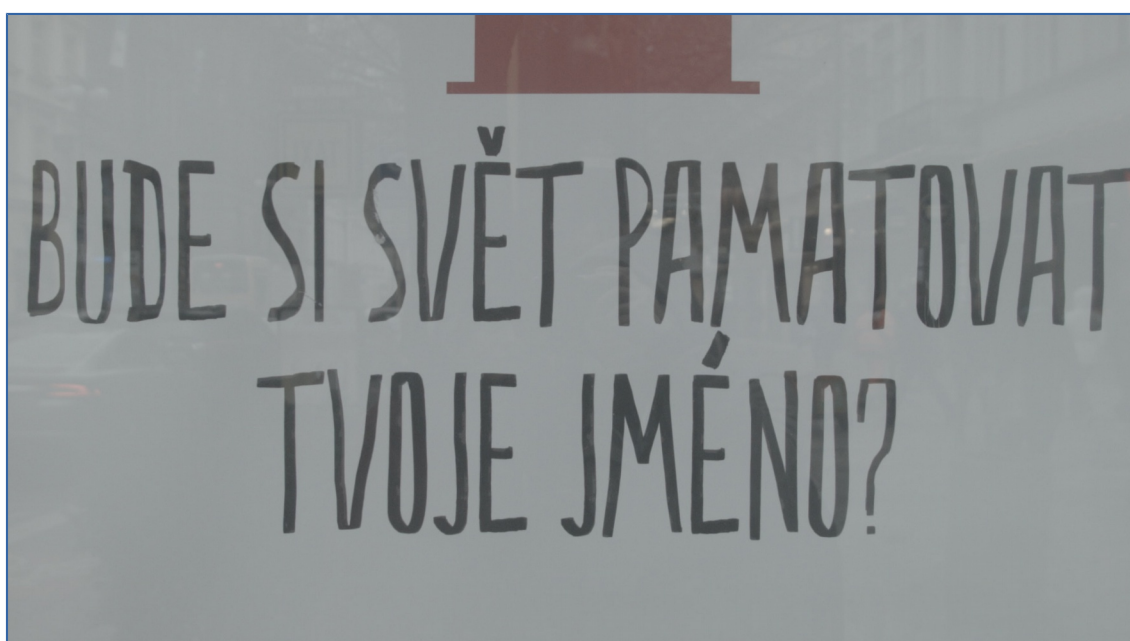
Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č. 11

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č.12

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č.13

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č.14

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'00", 2017

zdroj: vlastní fotografie

Příloha č.15

Marie-Magdalena Kochová: Jáství, HD video, 18'20", 2017

zdroj: vlastní fotografie